

Crisis & Faith

Perek 27 & 28

Rock Bottom: Shaul and the Ba'alat Ov

א וַיֹּאמֶר דָּוִד לִבּוֹ, עֲתָה אֶסְפָּה יוֹם-אֶחָד בְּיַד-שָׂאוּל; אֵין-לִי טוֹב כִּי הִמְלִיט אִמְלִיט אֶל-אַרְצֵי פְּלִשְׁתִּים, וְנֹאֵשׁ מִמֶּנִּי שָׂאוּל לְבַקֵּשְׁנִי עוֹד בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל, וְנִמְלִטְתִּי מִיָּדוֹ.

1 And David said in his heart: 'I shall now be swept away one day by the hand of Saul; there is nothing better for me than that I should escape into the land of the Philistines; and Saul will despair of me, to seek me any more in all the borders of Israel; so shall I escape out of his hand.'

ב וַיָּקָם דָּוִד--וַיַּעֲבֵר הוּא, וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ: אֶל-אַכִּישׁ בֶּן-מַעוּךְ, מֶלֶךְ גָּת.

2 And David arose, and passed over, he and the six hundred men that were with him, unto Achish the son of Maach, king of Gath.

1. 1 Shmuel 21

יא וַיָּקָם דָּוִד, וַיִּבָּרַח בַּיּוֹם-הַהוּא מִפְּנֵי שָׂאוּל; וַיָּבֹא, אֶל-אַכִּישׁ מֶלֶךְ גָּת.

11 And David arose, and fled that day for fear of Saul, and went to Achish the king of Gath.

יב וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי אַכִּישׁ, אֵלָיו, הֲלוֹא-זֶה דָּוִד, מֶלֶךְ הָאָרֶץ; הֲלוֹא לָזָה, יַעֲנוּ בְּמַחֲלוֹת לְאָמַר, הֲכָה שָׂאוּל בְּאַלְפּוֹ, וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו?

12 And the servants of Achish said unto him: 'Is not this David the king of the land? Did they not sing one to another of him in dances, saying: Saul hath slain his thousands, and David his ten thousands?'

יג וַיִּשֶׂם דָּוִד אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, בְּלִבּוֹ; וַיִּרָא מְאֹד, מִפְּנֵי אַכִּישׁ מֶלֶךְ-גָּת.

13 And David laid up these words in his heart, and was sore afraid of Achish the king of Gath.

יד וַיִּשְׁנֶה אֶת-טַעְמוֹ בְּעֵינָיִהֶם, וַיִּתְהַלַּל בְּגִדָם; וַיִּתֵּן עַל-דַּלְתוֹת הַשַּׁעַר, וַיּוֹרֵד רִירוֹ אֶל-זִקְנוֹ. {ס}

14 And he changed his demeanour before them, and feigned himself mad in their hands, and scrabbled on the doors of the gate, and let his spittle fall down upon his beard. {S}

טו וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ, אֶל-עֲבָדָיו: הֲנֵה תָרְאוּ אִישׁ מְשֻׁתְּנָע, לָמָּה תָבִיאוּ אֹתוֹ אֵלָי.

15 Then said Achish unto his servants: 'Lo, when ye see a man that is mad, wherefore do ye bring him to me?'

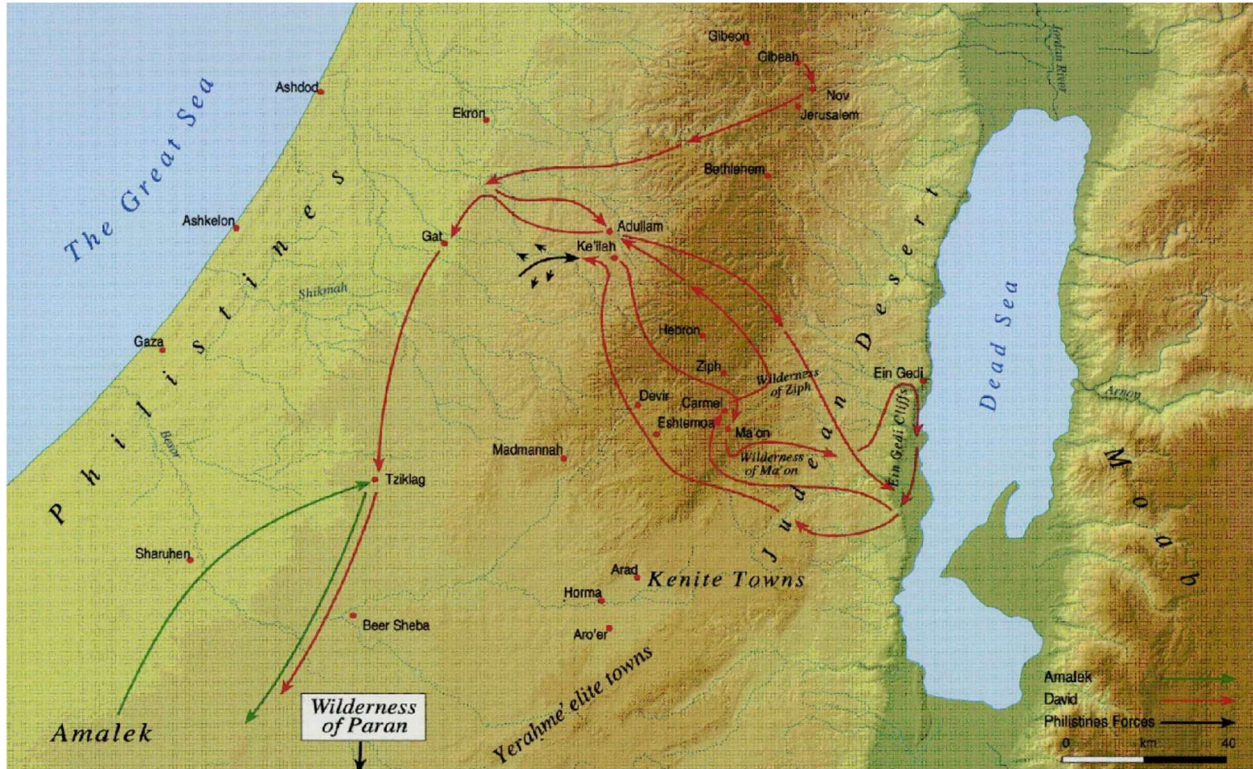
טז חָסַר מְשֻׁתְּנָעִים, אֲנִי, כִּי-הִבֵּאתֶם אֶת-זֶה, לְהִשְׁתַּנֵּעַ עָלַי; הֲזֹה, יָבֹא אֶל-בֵּיתִי. {פ}

16 Do I lack madmen, that ye have brought this fellow to play the madman in my presence? shall this fellow come into my house?' {P}

2. Radak

יש לשאול היאך הלך אליו והוא היה כבר בסכנה עמו עד שהתהולל ונמלט משם? ויש לפרש כי בפעם ההיא היה דוד לבדו והתנכר שם, וכשראה שהכירוהו פחד. אבל עתה בא בשש מאות איש, וקודם שנכנס לגת שלח לאכיש כי התבאש בשאול ובעמו ואם ירצה ישב עמו הוא ואנשיו ויעזרוהו להלחם בישראל והודיע עצמו כי הוא דוד ואכיש קבלו בשלום וישב עמו.

3 And David dwelt with Achish at Gath, he and his men, every man with his household, even David with his two wives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the Carmelitess, Nabal's wife.

e.

4 And it was told Saul that David was fled to Gath; and he sought no more again for him. {S}

5 And David said unto Achish: 'If now I have found favour in thine eyes, let them give me a place in one of the cities in the country, that I may dwell there; for why should thy servant dwell in the royal city with thee?'

6 Then Achish gave him Ziklag that day; wherefore Ziklag belongeth unto the kings of Judah unto this day. {P}

7 And the number of the days that David dwelt in the country of the Philistines was a full year and four months.

8 And David and his men went up, and made a raid upon the Geshurites, and the Gizrites, and the Amalekites; for those were the inhabitants of the land, who were of old, as thou goest to Shur, even unto the land of Egypt.

<p>ט וְהָפֵחַ דָּוִד אֶת-הָאָרֶץ, וְלֹא יָחִיָּה אִישׁ וְאִשָּׁה; וְלָקַח צֹאן וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְגַמְלִים, וּבְגָדִים, וְיָשָׁב, וַיָּבֹא אֶל-אֲכִישׁ.</p>	<p>9 And David smote the land, and left neither man nor woman alive, and took away the sheep, and the oxen, and the asses, and the camels, and the apparel. And he returned, and came to Achish.</p>
<p>י וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ, אֶל-פְּשֻׁטָתָם הַיּוֹם; וַיֹּאמֶר דָּוִד, עַל-נֹגֵב יְהוּדָה וְעַל-נֹגֵב הַיִּרְחֻמְאֵלִי, וְאֶל-נֹגֵב, הַקֵּינִי.</p>	<p>10 And Achish said: 'Whither have ye made a raid to-day?' And David said: 'Against the South of Judah, and against the South of the Jerahmeelites, and against the South of the Kenites.'</p>
<p>יא וַיֹּאשֶׁה וְאִשָּׁה לֹא-יָחִיָּה דָּוִד, לְהָבִיא גַת לְאֹמֶר--פֶּן-יִגְדּוּ עָלֵינוּ, לְאֹמֶר: כֹּה-עָשָׂה דָּוִד, וְכֹה מְשַׁפְּטוּ, כָּל-הַיָּמִים, אֲשֶׁר יָשָׁב בְּשָׂדֵה פְּלִשְׁתִּים.</p>	<p>11 And David left neither man nor woman alive, to bring them to Gath, saying: 'Lest they should tell on us, saying: So did David, and so hath been his manner all the while he hath dwelt in the country of the Philistines.'</p>
<p>יב וַיֵּאֱמֶן אֲכִישׁ, בְּדָוִד לְאֹמֶר: הַבָּאֵשׁ הַבָּאִישׁ בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל, וְהָיָה לִי לְעֶבֶד עוֹלָם. {פ}</p>	<p>12 And Achish believed David, saying: 'He hath made his people Israel utterly to abhor him; therefore he shall be my servant for ever.' {P}</p>

<p>א וַיְהִי, בַּיָּמִים הָהֵם, וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחֲנֵיהֶם לְצָבָא, לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל; וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ, אֶל-דָּוִד, יָדַע תִּדְעֵנִי כִי אֲתִי תֵצֵא בַמַּחֲנֶה, אַתָּה וְאֲנָשֶׁיךָ.</p>	<p>1 And it came to pass in those days, that the Philistines gathered their hosts together for warfare, to fight with Israel. And Achish said unto David: 'Know thou assuredly, that thou shalt go out with me in the host, thou and thy men.'</p>
<p>ב וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-אֲכִישׁ, לָכֵן אַתָּה תִדְעֵנִי, אֶת אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ; וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ, אֶל-דָּוִד, לָכֵן שָׁמֵר לְרֹאשִׁי אֲשִׁימָךְ, כָּל-הַיָּמִים. {פ}</p>	<p>2 And David said to Achish: 'Therefore thou shalt know what thy servant will do.' And Achish said to David: 'Therefore will I make thee keeper of my head for ever.' {P}</p>

3. Rabbeinu Yeshaya

לכן שומר לראשי אשימך – אם תזדרו במלחמה זו לעזרנו בכל לב, תהיה לי שומר לראשי.

4. Malbim

כי אתי תצא – רצה לומר "לא תצא בין אנשי החיל רק תצא אתי" (כי סביב המלך הלכו הכרתי והפלתי לשמרו בין מני צר בין מאנשי חילו בל ימרדו בו, ולרוב היה בוחר לזה אנשי חיל מארץ אחרת שלא ישתתפו עם אנשי חילו במרד, כמו שנהרגו מלכי ישמעאל כנודע). ולא רצה שילך עם החיל, באשר חשש שלא ירצה להלחם עם ישראל, או שירא שפלשתים לא יאמינו בו, לא כן לשמור את ראש המלך בזה בטח באמונתו ובגבורתו.

5. Abarbanel

ואתה תראה שהיו דברי דוד סתומים באמרו "אתה תראה אשר יעשה עבדך", והוא שאכיש הבינו על הגבורה שאר יעשה, ודוד לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשוב...

<p>ג וַיָּמָוֶת סָמוּאֵל מֵת--וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְבְּרוּהוּ בְרָמָה וּבְעִירוֹ; וְשָׂאֵל, הַסִּיר הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיְדָעָנִים--מִהָאָרֶץ.</p>	<p>3 Now Samuel was dead, and all Israel had lamented him, and buried him in Ramah, even in his own city. And Saul had put away those that divined by a ghost or a familiar spirit out of the land.</p>
---	---

6. Rashi

ושמואל מת – הרי כבר נאמר: וימת שמואל (שמואל א כ"ה:א'), אלא לפי שצא לדבר בשאול שהולך לדרוש בצעלת אוב, פתח ולאמר ושמואל מת, שאילו היה קיים, ממנו היה שאול דורש. ושאול הסיר האובות – והולך לבקש אשה צעלת אוב.

7. Malbim

אמר ושמואל מת ומצד זה ושאל הסיר את האובות כו' מן הארץ כי בחיי שמואל לא פנה לזה כי מי סכל ידרוש אל המתים, בעת שחי הרואה שהגיד לכל אחד כל משאלותיו, וגם כי בימיו היו נביאים רבים שהיו מגידים כל הפיץ, אבל במות שמואל נסתם חזון ופסקה הנבואה, ויחלו העם הרוצים לדעת ההוה או העתיד לדרוש באוב וידעוני, ועל ידי כן התעורר שאול לבערם מן הארץ

ד וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיָּבֹאוּ וַיִּחַנו בְּשֻׁנֵם; וַיִּקְבֹּץ שָׁאֵל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיִּחַנו בְּגִלְבֹּעַ.	4 And the Philistines gathered themselves together, and came and pitched in Shunem; and Saul gathered all Israel together, and they pitched in Gilboa.
ה וַיֵּרָא שָׁאֵל, אֶת-מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים; וַיֵּרָא, וַיִּחְרַד לִבּוֹ מְאֹד.	5 And when Saul saw the host of the Philistines, he was afraid, and his heart trembled greatly.
ו וַיִּשְׁאַל שָׁאֵל בַּיהוָה, וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה--גַּם בְּחִלְמוֹת גַּם בְּאוּרִים, גַּם בְּנְבִיאִים.	6 And when Saul inquired of the LORD, the LORD answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets.
ז וַיֹּאמֶר שָׁאֵל לְעַבְדָּיו, בְּקִשׁוּ-לִי אִשָּׁת בְּעֵלְת-אֹב, וְאִלְכָה אֵלֶיהָ, וְאֶדְרָשָׁה-בָּהּ; וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו, הִנֵּה אִשָּׁת בְּעֵלְת-אֹב בְּעֵין דּוֹר.	7 Then said Saul unto his servants: 'Seek me a woman that divineth by a ghost, that I may go to her, and inquire of her.' And his servants said to him: 'Behold, there is a woman that divineth by a ghost at En-dor.'

8. Rashi

וגם באורים – לפי שהרג נוב עיר הכהנים לא נענה.

9. 1 Divrei HaYamim 10:13-14

יג וַיָּמָת שָׁאֵל, בְּמַעַל אֲשֶׁר מָעַל בַּיהוָה, עַל-דְּבַר יְהוָה, אֲשֶׁר-לֹא-שָׁמַר; וְגַם-לְשָׂאֵל בְּאֹב, לְדְרוֹשׁ. 13 So Saul died for his transgression which he committed against the LORD, because of the word of the LORD, which he kept not; and also for that he asked counsel of a ghost, to inquire thereby,

יד וְלֹא-דָרַשׁ בַּיהוָה, וַיִּמְיֹתֵהוּ; וַיִּסַּב, אֶת-הַמְּלוּכָה, לְדָוִד, בֶּן-יִשָּׁי. {פ} 14 and inquired not of the LORD; therefore He slew him, and turned the kingdom unto David the son of Jesse. {P}

10. Radak ad loc.

ולא דרש ביי' – ובספר שמואל אמר "וישאל שאול ביי' ולא ענהו [פ]" (שמואל א כח,ו) ואחר כן דרש באוב! כיון שדרש אחרי כן באוב נחשב לו כאלו לא דרש ביי', שהרי דרישת האוב השווה לדרישה ביי' ואע"פ שלא ענהו יי', היה לו לבקש פני יי' עוד ולשוב בתשובה שלמה לפניו, ולא להוסיף על חטאתו פשע לדרוש באוב.

11. 1 Shmuel 14

יט וַיְהִי, עַד דְּבַר שָׁאֵל אֶל-הַכֹּהֵן, וַיִּלְךְ יְהוָה מִן אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים, וַיִּלְךְ 19 And it came to pass, while Saul talked unto the priest, that the tumult that was in the camp of the Philistines went on and

increased; {P} הלוך וָרַב; {פ}

and Saul said unto the priest: 'Withdraw thy hand.' וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-הַכֹּהֵן, אֶסְףָּ יָדְךָ.

- 36** And Saul said: 'Let us go down after the Philistines by night, and spoil them until the morning light, and let us not leave a man of them.' And they said: 'Do whatsoever seemeth good unto thee.' {S} Then said the priest: 'Let us draw near hither unto God.'
- 37** And Saul asked counsel of God: 'Shall I go down after the Philistines? wilt Thou deliver them into the hand of Israel?' But He answered him not that day.
- ל** וַיֹּאמֶר שָׂאוּל נֵרְדָה אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים לַיְלָה וְנִבְזָה בָהֶם עַד-אֹרֶחַ הַבֹּקֶר, וְלֹא-נִשְׁאַר בָּהֶם אִישׁ, וַיֹּאמְרוּ, כָּל-הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה; {ס} וַיֹּאמֶר, הַכֹּהֵן, נִקְרְבָה הֵלָם, אֶל-הָאֱלֹהִים.
- לז** וַיִּשְׁאַל שָׂאוּל, בְּאֱלֹהִים, הֲאֵרַד אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים, הֲתִתְּנֵם בְּיַד יִשְׂרָאֵל; וְלֹא עָנָהוּ, בַּיּוֹם הַהוּא.

8 And Saul disguised himself, and put on other raiment, and went, he and two men with him, and they came to the woman by night; and he said: 'Divine unto me, I pray thee, by a ghost, and bring me up whomsoever I shall name unto thee.'

ח וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׂאוּל, וַיִּלְבֹּשׂ בְּגָדִים אַחֲרָיִם, וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אַנְשָׁיִם עִמּוֹ, וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה לַיְלָה; וַיֹּאמֶר, קְסוּמִי- (קְסָמִי-) נָא לִי בָּאוּב, וְהַעֲלִי לִי, אֶת אִשֶׁר-אֹמַר אֲלֶיךָ.

9 And the woman said unto him: 'Behold, thou knowest what Saul hath done, how he hath cut off those that divine by a ghost or a familiar spirit out of the land; wherefore then layest thou a snare for my life, to cause me to die?'

ט וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו, הֲנִה אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׂאוּל, אֲשֶׁר-הִכְרִית אֶת-הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיִּדְעָנִי, מִן-הָאָרֶץ; וְלָמָּה אֶתָּה מְתַנַּקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי, לְהַמִּיתַנִּי.

10 And Saul swore to her by the LORD, saying: 'As the LORD liveth, there shall no punishment happen to thee for this thing.'

י וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׂאוּל, בַּיהוָה לֵאמֹר: חַי-יְהוָה, אִם-יִקְרָא עוֹן בְּיָדְךָ הַזֶּה.

11 Then said the woman: 'Whom shall I bring up unto thee?' And he said: 'Bring me up Samuel.'

יא וַתֹּאמֶר, הָאִשָּׁה, אֶת-מִי, אֶעֱלֶה-לְךָ; וַיֹּאמֶר, אֶת-שְׁמוּאֵל הַעֲלִי-לִי.

12 And when the woman saw Samuel, she cried with a loud voice; and the woman spoke to Saul, saying: 'Why hast thou deceived me? for thou art Saul.'

יב וַתִּרְאֵהָ הָאִשָּׁה אֶת-שְׁמוּאֵל, וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל; וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל, לָמָּה לָמָּה רָמִיתַנִּי, וְאֶתָּה שָׂאוּל.

13 And the king said unto her: 'Be not afraid; for what seest thou?' And the woman said unto Saul: 'I see a godlike being coming up out of the earth.'

יג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּירָאִי, כִּי מָה רָאִית; וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל, אֱלֹהִים רָאִיתִי עֹלִים מִן-הָאָרֶץ.

14 And he said unto her: 'What form is he of?' And she said: 'An old man cometh up; and he is covered with a robe.' And Saul perceived that it was Samuel, and he bowed with his face to the ground, and prostrated himself. {S}

יד וַיֹּאמֶר לָהּ, מַה-תִּירָאוּ, וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה, וְהוּא עֹטָה מְעִיל; וַיַּדַּע שָׂאוּל כִּי-שְׁמוּאֵל הוּא, וַיִּקְדָּ אַפָּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ. {ס}

12. Mahari Kra

אלהים ראיתי עולים – כל לשון אלהות ואדונות לשון רבים.

13. Rashi

אלהים ראיתי עולים מן הארץ – מלכאים שנים, משה ושמואל, שנתיירא שמואל שמא אני מתבקש בדון, והעלה משה עמו (בבלי חגיגה 7:).

14. Vayikra Rabbah, 26

ו"א שהיה שמואל סבור שהוא יום הדין ונתיירא והעלה למשה עמו שאין אלהים אלא משה שנאמר (שמות ז) ראה נתתיך אלהים לפרעה. והרי דברים ק"ו מה שמואל שכתוב בו

15. Rashi

והוא עוטה מעיל – שהיה רגיל ללבוש מעיל, שנאמר: ומעיל קטן תעשה לו אמו (שמואל א' ז"ט), וזמעיילו נקבה, וכן עלה, וכן לעתיד לבא יעמדו ללבושיהם (תנחומא אמור ב').

16. 1 Shmuel 15:27-28

27 And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent. {S} כז ויסב שמואל, ללקת; ויחזק בכנף-מעילו, ויקרע. {ס}

28 And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou. {S} כח ויאמר אליו, שמואל, קרע יהנה את-ממלכות ישראל מעליך, היום; וינתנה, לרעה הטוב ממך. {ס}

29 And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.' כט וגם נצח ישׂראל, לא ישקר ולא ינחם: כי לא אדם הוא, להנחם.

15 And Samuel said to Saul: 'Why hast thou disquieted me, to bring me up?' And Saul answered: 'I am sore distressed; for the Philistines make war against me, and God is departed from me, and answereth me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called thee, that thou mayest make known unto me what I shall do.' {S} טו ויאמר שמואל אל-שאול, למה הרגזתני להעלות אתי; ויאמר שאול צר-לי מאד ופלישתים נלחמים בי, ואלהים סר מעלי ולא-ענני עוד גם בנד-הנביאים גם-בחלמות, ואקראך לד, להודיעני מה אעשה. {ס}

17. Rashi

גם ביד הנביאים גם בחלומות – חבל באורים ותומים לא אמר לו, ואף על פי ששאל בהם כמו שאמור למעלה, שהיה בוש ממנו על שהרג נוב עיר הכהנים.

18. 1 Shmuel 10:6-9

6 And the spirit of the LORD will come mightily upon thee, and thou shalt prophesy with them, and shalt be turned into another man. ו וצלחה עליך רוח יהוה, והתנבית עמם; ונהפכת, לאיש אחר.

7 And let it be, when these signs are come unto thee, that thou do as thy hand shall find; for God is with thee. ז והיה, כי תבאינה (תבאנה) האותות האלה--לך: עשה לך אשר תמצא ידך, כי האלהים עמך.

8 And thou shalt go down before me to Gilgal; and, behold, I will come down unto thee, to offer burnt-offerings, and to sacrifice sacrifices of peace-offerings; seven days shalt thou tarry, till I come unto thee, and tell thee what thou shalt do.' ח וירדת לפני, הגלגל, והנה אנכי ירד אליך, להעלות עלות לזבח זבחי שלמים; שבעת ימים תוחל, עד-בואי אליך, והודעתני לך, את אשר תעשה.

9 And it was so, that when he had turned his back to go from Samuel, God gave him another heart; and all those signs came to pass that day. {S} ט והיה, כהפנתו שכמו ללקת מעם שמואל, ויהפך-לו אלהים, לב אחר; ויבאו כל-האותות האלה, ביום ההוא. {ס}

<p>טז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, וְלָמָּה תִשְׁאַלֵנִי : וַיְהִי סָר מֵעַלְיָדָי, וַיְהִי עֶרְדָּ.</p>	<p>16 And Samuel said: 'Wherefore then dost thou ask of me, seeing the LORD is departed from thee, and is become thine adversary?'</p>
<p>יז וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי ; וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת-הַמְּמַלְכָה מִיָּדָי, וַיִּתְּנָה לְרַעְדָּ לְדָוִד.</p>	<p>17 And the LORD hath wrought for Himself; as He spoke by me; and the LORD hath rent the kingdom out of thy hand, and given it to thy neighbour, even to David.</p>
<p>יח כַּאֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה, וְלֹא-עָשִׂיתָ חֲרוֹן-אָפוֹ בְּעַמְלֶק ; עַל-כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה, עָשָׂה-לְּךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה.</p>	<p>18 Because thou didst not hearken to the voice of the LORD, and didst not execute His fierce wrath upon Amalek, therefore hath the LORD done this thing unto thee this day.</p>
<p>יט וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת-יִשְׂרָאֵל עִמָּדִי, בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים, וּמָחָר, אֲתָהּ וּבָנֶיהָ עִמִּי ; גַּם אֶת-מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, יִתֵּן יְהוָה בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים.</p>	<p>19 Moreover the LORD will deliver Israel also with thee into the hand of the Philistines; and to-morrow shalt thou and thy sons be with me; the LORD will deliver the host of Israel also into the hand of the Philistines.'</p>

א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׁאוּל, אֲתִי שָׁלַח יְהוָה לְמִשְׁחָד לְמֶלֶךְ, עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל ; וְעַתָּה שָׁמַע, לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה .
וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ, בְּקוֹל יְהוָה ; וַתַּעַט, אֶל-הַשֶּׁלֶל, וַתַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעֵלוֹת וּזְבָחִים, כְּשָׁמַע, בְּקוֹל יְהוָה : הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב, לְהַקְשִׁיב מִחֻלְבֵי אֵילִים.
כד וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל חֲטָאתִי, כִּי-עָבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבָרֶיךָ : כִּי יָרָאתִי אֶת-הָעַם, וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם.
יד אִם-תִּירָאוּ אֶת-יְהוָה, וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ, וְלֹא תִמְרוּ, אֶת-פִּי יְהוָה--וְהִיְתָם גַּם-אֲתָם, וְגַם-הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר מֶלֶךְ עָלֵיכֶם, אַחֲרַי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. טו וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל יְהוָה, וּמְרִיתֶם אֶת-פִּי יְהוָה--וְהִיְתָה יַד-יְהוָה
בָּכֶם, וּבְאַבְתֵּיכֶם.

19. Rashi

וראתה וזניד עמי – צמחילתי (צרכות יב; עירובין נג:)

20. Pesachim 67a

וטמא מת מותר ליכנס למחנה לוייה. ולא טמא מת בלבד אמרו אלא אפילו מת עצמו, שנאמר (שמות יג) "ויקה משה את עצמות יוסף עמו" – עמו במחיצתו.

<p>כ וַיִּמְהַר שָׁאוּל, וַיִּפֹּל מֵלֹא-קוֹמָתוֹ אֲרָצָה, וַיִּרָא מָאֵד, מִדְּבָרֵי שְׁמוּאֵל ; גַּם- כַּח, לֹא-הָיָה בּוֹ--כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם, כָּל- הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה.</p>	<p>20 Then Saul fell straightway his full length upon the earth, and was sore afraid, because of the words of Samuel; and there was no strength in him; for he had eaten no bread all the day, nor all the night.</p>
<p>כא וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל-שָׁאוּל, וַתֵּרָא כִּי- נִבְהַל מָאֵד ; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, הִנֵּה שָׁמַעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ, וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בְּכַפִּי, וְאֶשְׁמַע אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי.</p>	<p>21 And the woman came unto Saul, and saw that he was sore affrighted, and said unto him: 'Behold, thy handmaid hath hearkened unto thy voice, and I have put my life in my hand, and have hearkened unto thy words which thou spoked unto me.'</p>
<p>כב וְעַתָּה, שָׁמַע-נָא גַם-אֲתָה בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ, וְאֶשְׁמָה לְפָנֶיךָ פַת-לֶחֶם, וְאָכַל ; וַיְהִי בָד כַּח, כִּי תֵלֵךְ בְּדַרְךְךָ.</p>	<p>22 Now therefore, I pray thee, hearken thou also unto the voice of thy handmaid, and let me set a morsel of bread before thee; and eat, that thou mayest have strength, when thou goest on thy way.'</p>
<p>כג וַיִּמָּאן, וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל, וַיִּפְרְצוּ-בוֹ עַבְדָּיו וְגַם-הָאִשָּׁה, וַיִּשְׁמַע לְקוֹלָם ; וַיִּקָּם, מִהָאָרֶץ, וַיֵּשֶׁב, אֶל-הַמֶּטָּה.</p>	<p>23 But he refused, and said: 'I will not eat.' But his servants, together with the woman, urged him; and he hearkened unto their voice. So he arose from the earth, and sat upon the bed.</p>

כד וְלֵאשָׁה עֵגֶל-מֵרֶבֶק בַּבַּיִת, וְתַמְהָר וְתַזְבְּחָהּ; וְתִקַּח-קֹמַח וְתִלֶּשׁ, וְתַפְּהוּ מִצּוֹת. **24** And the woman had a fattened calf in the house; and she made haste, and killed it; and she took flour, and kneaded it, and did bake unleavened bread thereof;

כה וְתָגֵשׁ לְפָנֵי-שָׁאוּל וְלְפָנֵי עֲבָדָיו, וַיֹּאכְלוּ; וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ, בַּלַּיְלָהּ הַהוּא. **25** and she brought it before Saul, and before his servants; and they did eat. Then they rose up, and went away that night. {P}

21. Abarbanel

ואחרי שאכלו חזרו לדרכם אל המחנה, ובוזה מהגבורה העצומה שהלך שאול וחיילים יגבר, בדעתו בלא ספק שבמדבר והמלחמה ההיא הוא ובניו יתמו ושם ימותו, כי היה חרף נפשו למות על מרומי שדה כגבורים אשר מעולם אנשי השם:

22. Vayikra Rabbah 26:7

א"ל ואין מיערק? אמר אין ערקת את משתזיב, ואם את מקבל עליך מדת הדין מחר אתה ובניך עמי. מאי עמי? אמר רבי יוחנן עמי במחיצתי. כיון ששמע את דברי שמואל נתיירא שנאמר וימהר שאול ויפול מלא קומתו ארצה ויירא מאד מדברי שמואל, אמר לו אבנר ועמשא מה אמר לך שמואל? אמר להם אמר לי למחר את נחית לקרבא ונצח ולא עוד אלא בניך מתמנין רברבין נטל שלשה בניו ויצא למלחמה אמר ריש לקיש באותה שעה קרא הקב"ה למלאכי השרת ואמר להם באו וראו בריה שבראתי בעולמי! בנוהג שבעולם אדם הולך לבית המשתה אינו מוליך בניו עמו מפני מראית העין וזה יוצא למלחמה ויודע שנהרג ונוטל בניו עמו ושמה על מדת הדין שפוגעת בו.